

אשית עצות בנפשי

שיחות ופנינים
ממורינו ראש
הישיבה שליט"א

מ'
פרשת יתרו
תשפ"ד

שיעור ליל שישי
בשלה תשפ"ד

מלוח מלכה מוצש"ק בא
שבת שבע ברכות

שבת קודש פרשת בא
בצל ראש הישיבה שליט"א

לשמיעת השיעורים
קול ברסלב: 079-70-400-66

- פנימו -

יוצא לאור על ידי תלמידי היכל הקודש
בני ברק יצ"ו

להערות והארות: USHISEB@GMAIL.COM

ליל שישי פרשת בשלח תשפ"ד

נושאי השיחה

חסדי השם שאנו זוכים להתאסף שוב ולדבר מהעצות של רבינו הקדוש, יש הרבה מה לדבר בשבוע זה, היום חמשה עשר בשבט, והשבוע זה שבת שירה, אפשר לדבר כל השנה משבת שירה, מההודאה והשירה, ומהמצב האבוד שישראל היו נמצאים בים קודם שנקרע הים, ויש השבוע את פרשת המן, ואת מחיית עמלק, ויש לנו בשבת את ההילולא של מורה דרכינו כ"ק מוהרא"ש זי"ע, ולפני השיעור שאלנו את האברכים על מה לדבר, חלק ענו שרוצים לדבר מענייני שובבי"ם, וחלק ביקשו לדבר על שבת ושמחת שבת, וחלק אמרו על תמימות, ננסה לדבר קצת מכל דבר.

הכח של ליצנות נגד צדיקים

התורה אומרת ויהי בשלח פרעה את העם, ולא נחם אלוקים דרך ארץ פלשתים וגו', פן ינחם העם בראותם מלחמה וישבו מצרימה, הקב"ה לא רצה להעביר את ישראל דרך פלשתים כדי שלא ירצו לחזור למצרים, הקב"ה עזרני וזכיתי וישבתי אצל מוהרא"ש בשיעוריו עשר שנים, ובכל השנים בפרשת בשלח, היה מתחיל את השיעור על פסוק זה, ושאל את הקושיא החזקה, שיש כאן פלא גדול, ממה אנו מפחדים, וכי יכול להיות שעם

ישראל ירצו לחזור למצרים, והלא מאתיים ועשר שנים סבלו צרות מרורות כלענה ולא מצאו דרך לצאת משם, וסוף סוף יצאו משם, וכי יכול להיות שאחד מהם ירצה לחזור לסבול את הצרה הנוראה, ומוהרא"ש היה מסביר שהפלשתים הם הליצים, וכח הליצנות גדול מאוד, ואף אם מגלים לאדם את הקב"ה בעצמו, והאדם זכה ויצא ממצרים, והתקרב על ידי העצות של רבינו לראות ולהרגיש את השי"ת, בכל זאת על ידי ליצנות יכול ליפול מהכל ולרצות לחזור למצרים, למצב הישן שהיה מקודם, כפי שרבינו מביא מזקינו הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, בליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קל"ג: שמעתי בשם הבעל שם טוב שאמר אוי ואבוי, העולם מלא אורות וסודות נפלאים ונוראים, אבל היד הקטנה עומדת בפני העיניים ומעכבת מלראות האורות הגדולים. ומוהרא"ש הסביר, שהיד הקטנה, זה התנועה שרואים שאנשים עושים על ברסלב והיכל הקודש.

החידוש שמתפעלים מהליצים

ב"ה היום אחרי התקרבות של שנים רבות לא מתפעלים כלל ממה שאומר פלוני ואלמוני, צריך להמשיך לבקש על זה גם היום כי אין לאף אחד ביטוח, אבל בתחילת ההתקרבות, כל דבר קטן שאחד היה אומר,

תורה, ומתגעגע ללמוד עוד ועוד, לפעמים רואים איך תלמידי היכל הקודש מסתובבים בצער, שלא הספיקו ללמוד מה שרצו, רק למדו איזה דף גמרא, ורק למדו פרק משניות, ורק אמר תיקון הכללי, ורק התפלל שחרית מנחה ומעריב במנין, ורק למד בית נצחי, ולא הספיק ללמוד מדרש וזוהר הקדוש, ואחרי זה מגיע איזה בן אדם מנומר בשחין, ואומר ששמע מר' תנחום ששמע מר' געציל ששמע מר' גרונם, שר' ינשוף לא כל כך אחז מזה, ואמר שזה לא הדרך מברסלב, והחידוש הוא שהבן אדם הולך הביתה וחושב שאולי זה באמת לא ברסלב, כי ככה אמרו לו בשם ר' ינשוף.

הליצים בקבלת התורה

זה בדיוק מה שהיה עם ישראל ביציאתם ממצרים, אם היו עוברים אצל הפלשתים אצל הליצים, היו חושבים מחשבות לחזור למצרים, ולעזוב את הכל, רבינו אומר בליקוטי מוהר"ן בחלק א' בסימן קכ"ג: שבזמן קבלת התורה היה לישראל חכמות גדולות, והיו יכולים בכח הליצנות לכפור בהכל חס ושלום ולא היה מועיל להם כל מה שעשה להם משה רבינו ואפילו שראו בעיניהם את כל האותות והמופתים הנוראים שעשה, ואעפ"כ קיבלו ישראל את התורה בתמימות ופשיטות ולא הביטו על החכמות היתירות. כי זה כח הליצנות, היו יכולים לצחוק על הקולות והליצנות והלפיד אש והיו יכולים לזלזל בהכל.

תמימות ופשיטות

הדרך להימנע מכל הליצנות זה התמימות והפשיטות, ולכן רואים שרוב רובם הבאים לרבינו לראש השנה, הם אחינו הספרדים המלאים בתמימות, מוהרא"ש כותב את זה באשר בנחל, שקודם יתקרבו אחינו הספרדים

היה מכניס לראש בלבולים לרוב, וזה פלא גדול מאוד, הרי אתה מגיע לצדיק, ורואה מה שהצדיק נותן לך, כפי שרבינו אומר שכשאתם חוזרים הביתה ושואלים מה קיבלתם כאן, תענו: קיבלנו אויר לנשימה, רוח חיים. כל אחד בעצמו מרגיש את זה, כל אחד כפי רוחו ונפשו, כל אחד מקבל מהצדיק, אפשר לראות את הדברים האלו אין סוף בליקוטי מוהר"ן, רבינו אומר את זה בחלק ב' בסימן ח': כל המתקרבים למנהיג אמיתי זוכין לאמונה ישרה דקדושה. וכשיש אמונה יש חיים ויש הכל, ואז מגיע איזה מצורע מלא בשחין, ואומר, מה? אתה מסתובב שם? והחידוש הוא שאדם בר דעת שומע את זה ומתחיל לחשוב למה באמת אני מסתובב שם, אולי צריך להפסיק, זה פלאי פלאים, הרי לא מדברים כאן בהיכל הקודש מהרבה נושאים, יש כמה נושאים פשוטים שחוזרים על זה שוב ושוב, ומגיע מישהו וצוחק על זה, וזה כבר מכניס בלבולים.

כמה געגועים והתקרבות מקבליים בהיכל הקודש

והרבה פעמים הליצים אפילו לא עושים צחוק ולא אומרים כלום ואין להם שום טענה, רק הם יודעים להגיד שיש מישהו, שאתה בחיים לא הכרת ולא תכיר אותו, והוא אף פעם לא יוכל לעזור לך, אף אם תחיה אלף שנים, והוא אמר שלא אחזו מזה, אז מה? אז אני לא אוחו ממנו, הרי אני הגעתי לרבי שיכול לעזור לי, ומה איכפת לי מה אומרים הזקנים האלו והאלו, הרי אני יודע מה אני קיבלתי כאן, וזה פלא גדול שאנשים מתבלבלים מזה, הרי כולנו יודעים טוב טוב איך הגענו לרבינו ומה רבינו עשה מאיתנו, כשקוראים את המכתב של רבינו בענין זה מקבלים צביטה בלב, רבינו כותב: תיזכרו כל אחד ממכם באיזה מצב פגשתי אתכם, וכמה מסרתי נפשי עליכם. והרי כל אחד שרק נוגע בהיכל הקודש, מקבל מיד געגועים להשי"ת ומתחיל ללמוד הרבה

שזקיני הרה"ק מקארלסבורג זצוק"ל לקח אותי פעמיים לאומן, אבל עדיין היה חסר לי את הראש השנה אצל רבינו, כי רבינו אמר שבראש השנה הוא יכול לתקן אף את אלו שהוא לא יצליח לתקן באמצע השנה, ורבינו אמר שבר"ה חייבים לבוא ושכולם יבואו, וכל אחד עובר את המניעות שלו בזה, אני מכיר אברכים שבכל השנה אין להם מנוחה בגלל הראש השנה עקב איומים שבבית, צריך להתפלל על זה בכל יום.

המניעה מהעבודה – בין כה יפטרו אתכם

יש כאלו שלא נוסעים בגלל מוחין דקטנות, כי אומרים שבעבודה יפטרו אותם, אני רוצה להגיד להם, אין לכם מה לדאוג, כי בין כה יפטרו אתכם, היום או מחר מפטרים אתכם בין כה, הבעל הבית ימצא עובד יותר צעיר ונמרץ ממך והוא יפטר אותך, אלו שיש להם מסחר באיזור הקריה, יש להם טענה שאין להם עובדים מסורים, כי הם שומעים כל הזמן מה ששמעתי ממוהרא"ש, לא להיות יותר מדי מסור, ולא להיות בעבודה בשעות שצריכים להיות בבית, או בבית הכנסת, כמובן שבשעות שצריכים להיות בעבודה, חייבים לעבוד במסירות, אבל האברכים בקריה אין להם את הראש הקטן של האברכים שאומרים להם: בא נבנה יחד את העסק, ומשקיעים את כל הכח והנשמה, ואחרי זה מגרשים אותם, אברך צריך לדעת שהוא חייב בערב לחזור הביתה להשכיב את הילדים ולקרוא איתם קר"ש, ולא להיבהל אם אומרים לו שאם לא ישאר העסק יקרוס, אלו הדברים שמוהרא"ש חזר איתנו אין ספור פעמים, שאין חברים ואין עבודה כי ברגע שירצו הם יפטרו אותנו ויגרשו אותנו, וחבר טוב זה רק ירא שמים.

סעודת שבת והזמירות

מגיע שבת קודש, ובשבת יש לעשות

לרבינו, ואחרי זה ישתרכו אחריהם האשכנזים, כי הענין של רבינו הוא תמימות ופשיטות, ורק כך אפשר לבוא לרבינו, וכל אחד יכול לזכות בזה על ידי תפילה, תמימות הוא ההיפך מליצנות, עם ליצנות אפשר להרוס את הכל, כפי שרואים בפרשתינו, שמשנה רבינו הביא את המן, ודתן ואבירם עשו ליצנות על זה ורק רצו לחלק את המן בשבת, ורק יראי השם המלאים בתמימות הלכו אחר משה רבינו, רבינו אמר שהוא זכה למדרגותיו רק על ידי תמימות ופשיטות, על ידי תמימות ופשיטות אדם זוכה להגיע לבית הכנסת שלש פעמים ביום, אבל מי שיש לו חכמות עושה חשבון, שרק זה עיקר התפילה ורק זה וכו', רבינו הרי אמר שעיקר היהדות זה זמירות שבת, ואת זה אפשר להבין רק בתמימות ופשיטות.

הנסיעה לאומן כרוכה בקשיים

וכעת זה הזמן לכולנו להתפלל כבר על ראש השנה, כי אנחנו כבר קרובים לראש השנה, היום זה ראש השנה לאילנות, ונתפלל שלא יהיה לנו מניעות לא מבפנים ולא מבחוץ, צריך לדעת מראש שהנסיעה לאומן זה דבר קשה, כמה שרק ירצו לעשות את זה יותר נוח עדיין ישאר קשה, אם החדר והמיטה נוחים, קשה הנסיעה וכדומה, אנשים חושבים שאחרי שנים שנוסעים זה כבר קל, אבל זה ממש לא ככה, אנחנו משאירים את הגוף והנוחות כאן בבית, ומשנה לשנה הנסיעה יותר קלה... והעיקר שנוסעים לרבינו לאומן, כי רבינו לקח עדים והבטיח שכל מי שיבוא לציונו ויגיד את עשרת מזמורי התהלים, אף אם עצמו וגברו עוונותיו ופשעיו, הוא יוציא עם הפיאות מהשאול תחתית, ביקשו שנדבר על שובבי"ם, הנה יש לנו תיקון שובבי"ם, להיות בציונו של רבינו, כל יהודי ויהודי שרק מאמין בדברי צדיקים, חייב להיות לכל הפחות פעם אחת בחייו באומן, להגיד שם את התיקון הכללי, זכיתי כשהייתי בחור

סעודה ארוכה מדי, ולא להעמיס עליהם המון דברי תורה, אלא לשוחח עם הילדים, ועם קצת שכל אפשר להביא את הדברים האלו להשי"ת, ולהשחיל בזה את הקב"ה, בחורים מאוד מתלוננים שאין להם כח סבל לסעודת שבת, כי ההורים שלהם כל הזמן אומרים דברי תורה, ובפרט אם חיתנו את הבת והכניסו את חתנם לביתם, ומתחילים להגיד דבר תורה אחרי כל חתיכת מאכל...

להנעים לילדים עם סיפורים ולא חדשות סוערות

יש את השירים של פעם שהילדים לא כל כך מבינים, וכדאי להנגיש להם את זה, למשל כששרים את השיר: הנוצרים אומרים שאלוהיהם הוא האלוקים... המצרים אומרים שאלוהיהם וכו', אפשר לשיר לילדים, שטראמפ אומר שרק הוא יכול להציל את אמריקה, אבל האמת הוא שרק האלוקים יכול לעשות הכל, והנשיא ביידן אומר שרק הוא יציל את אמריקה וכו', צריך כל הזמן להזכיר שרק הקב"ה מנהל את העולם, והכל הבלי הבלים, אנשים חיים בתוך החדשות וטובעים בתוך החדשות ועסוקים עם זה, ואי אפשר לדבר איתם, וכשאומרים להם שהקב"ה מנהל את העולם, עונים: נכון, אבל למעשה וכו', ובכל המשרדים יש אש, מי יצליח בפריימריז, וזה הזמן להזכיר שלא לספר בבית חדשות נוראיות ומפחידות, אי אפשר לשמור על הילדים כל הזמן, אבל מה שבידינו חובה עלינו לעשות, יש חדשות שאפילו מבוגרים לא יכולים להכיל, וכל שכן ילדים, כששומעים חדשות מחרידות כאלו כמו שהיה שבוע שעבר, שיהודי דקר בשני הוריו, אי אפשר לדבר מזה ואי אפשר להכיל את זה, אין לספר לילדים מזה, וכשהילדים הגדולים כבר מדברים מזה, צריך לחשוב טוב איך אפשר ללמוד מזה למעשה.

שמח בבית, ושיהיה נעים, ושיקנו בריוח צרכי שבת, מוהרא"ש היה אומר לקנות פעם בשבוע את הקניות כשקונים הכל לשבת, וכך הכל יכנס בצרכי שבת, כי צרכי שבת אינם חלק ממה שנקצב לאדם בר"ה, דכל המוסיף בזה מוסיפין לו מן השמים, יש לקנות דברים טובים לשבת, היו צדיקים שהיו שואלים אותם איזה אוכל אוהבים, היו עונים מיד, שאוהבים את הקב"ה, אבל אם היו שואלים אותם על מאכלי שבת, היו עונים איזה מאכל אוהבים, כי זה למען קדושת ועונג שבת, אבל לפני שמתחילים את הסעודה מתחילים בשלום עליכם, זה לא לוקח הרבה זמן, אומרים לילדים בואו מסביב לשולחן ונגיד שלום עליכם למלאכים, ראיתי אצל מוהרא"ש דבר פלא, שבעת אמירת 'ברכוני לשלום', היה כופף את ראשו לקבל ברכה מהמלאכים, היה מניח את ראשו הכפוף לצד ימין ולמרכז ולצד שמאל לקבל את ברכתם, ואחרי זה אומרים תפילת רבון כל העולמים, תפילה כל כך יפה, מודה אני לפניך על כל החסד אשר עשית עמדי, בן אדם קולט לעצמו שהנה עברה לה עוד שבוע, וב"ה הוא יושב בבית עם אשתו וילדיו כולם בריאים ושלמים, איזה נס, ורואה כמה הקב"ה עושה לו טוב, ואחרי זה אומרים אשת חיל ומקדשים, וכבר אוכלים את הסעודה, רבינו אומר שאכילת שבת כולו קודש.

המלאכים באמירת לכבוד שבת

אמרו פעם לר' נתן שיש צדיק אחד שהתעוור, כי הוא נוהג להגיד המון פעמים בסעודת שבת, לכבוד שבת, ובכל אמירה נברא מלאך, ומכל כך הרבה מלאכים התעוור, ואמר על זה ר' נתן, אכן מכל אמירה של 'לכבוד שבת' נברא המלאך [ר' נתן הסכים על החלק הראשון]. יש לנו להגיד את הדברים האלו בבית, שכל אמירה של 'לכבוד שבת' נברא מזה מלאך, וצריך להיזהר לא לעשות

הלימוד מהמעשה – כיבוד הורים

תורה, חס ושלום לצחוק על זה ולהגיד, הנה אבא הולך לספר שוב את הסיפור הזה או את הדבר תורה הזו, מי שמדבר כך הוא עז פנים ומחוצף, ושלא יבוא לספר שמישהו דקר את הוריו כשהוא בעצמו דוקר אותם בפיו, אבל לא לשכוח שלרבינו חייבים לנסוע, ולא רק לנסוע אלא להתפלל שההורים שלהם גם יבואו, היו כאן בחורים שהיו צריכים לעבוד כ"כ קשה כדי להגיע לרבינו, הם היו צריכים לנסוע למדינה אחרת ללמוד כדי לקבל דרכון וכו', ובסוף עם התפילות שלהם גם ההורים נוסעים איתם לאומן, אבל להיזהר לא לדקור אותם בפה, את ההורים לא מתקנים, אם נכנס להם לראש לעשות משהו, אסור להגיד להם שלא עושים כך, ואם הם שואלים את דעתך מה לעשות, צריך לענות בזהירות יתירה, ואתם ההורים צריכים לדעת שיש חובה לחנך את הילדים לדבר זה, צריך להגיד להם בצעירותם שאת ההורים יש לכבד ויש לציית ולא מתווכחים, אבא הוא לא חבר, ב"ה אני חונכתי היטב ולא היה לי נסיון בזה.

הלימוד של שלום בית

ואם אתם שומעים את החדשות הנוראות שזה כבר השבוע שלישי שנגדעו בני זוג יחד, שבוע שעבר על ידי דקירה, ושבוע לפני בתאונת דרכים, ושבוע לפני זה בשריפה, אנחנו צריכים ללמוד מזה בשבילנו, שכל אחד יבדוק איך השלום בית שלו, איך הבני זוג מתנהגים, אם לא דוקרים או שורפים או עושים תאונה אחד בשני, חייבים לעשות הכל כדי שיהיה בבית שלום, לא לפגוע בה ח"ו, לפעמים אברך שבור ואין לו פרנסה אבל זה לא תירוץ לפגוע בה, אברך אמר לי שהוא לא יודע מה עובר עליו, כמה שהוא חושב שהוא כבר התחיל להרויח ועלה על דרך המלך וכיסה את החובות, הוא רואה שהוא רק מפסיד ושוב נופל לחובות, והוא כל כך שבור מזה, והוא הגיע הביתה אז הוא צעק

אני זוכר לפני שנים כשהיה הסיפור המחריד, עם הילד לייבי, כשנזכרים מזה כל האברים רועדים, מוהרא"ש הספיד אותו אז, ואמר, הרי כל אחד יבוא ויגיד למה זה קרה, אחד יגיד בגלל צניעות ואחד יגיד טכנולוגיה וכו', אבל אני יגיד את האמת שאף אחד לא רוצה להגיד, חתכו ילד לחתיכות בגלל שבתלמודי התורה חותכים ילדים, פוגעים בהם וחותרים אותם ולא שומרים על כבודם, אחרי זה היה כשיהודי דקר באחד הצדיקים, מוהרא"ש אמר אז 'צדיק תמים', ואמר שזה קרה כי אנשים מדברים על צדיקים ודוקרים את הצדיקים שרוצים רק לפרסם את הקב"ה בעולם, ויש להתעורר כעת, וכל אחד יראה איך הוא מדבר לאביו ולאמו, לא חייבים לדקור בסכין, אפשר לדקור בפיו, הפסוק במשלי אומר על הדיבור, כמתלהלה היורה זיקים וגו', אנשים רוצים לעזור לאביהם לנהל להם את הכספים וכו', ומדברים בחוצפה ואומרים להם מה לעשות, כל אחד ששומע את הסיפור, חייב לחשוב לעצמו, איך אני מדבר אל ההורים שלי, האם אני לא דוקר אותם בסכין.

את ההורים חייבים מאוד מאוד לכבד, אבל אני מזכיר שוב לכל המקורבים, שאם חברים ישגעו אתכם ויגידו לכם שבזה שאתם נוסעים לאומן ומתקרבים למקום שרבינו שם, אתם פוגעים בהורים, אל תקשיבו להם, תבואו לאומן ותעשו את העצות של רבינו, אבל תכבדו את ההורים, אסור להתווכח עם ההורים, הוקש כבודם לכבוד המקום, חייבים להיזהר לא לדקור אותם, הגמרא מספרת על אחד שנתן לאביו לאכול כל יום אווז מפותם, אבל הלך לגיהנום על זה, כי נתן את זה בזלזול נורא, וזלזל מאוד באביו, בשעה שאביו שאל אותו כמה הוא מרויח, הוא אמר לו שישאל פחות שאלות, והגיע בסוף לגיהנום, רואים לפעמים אנשים שבזמן שמתבגרים, הם חוזרים הרבה פעמים על אותם סיפורים ודברי

ולצעוק, רבונו של עולם תוציא לי את הרוח הרעה שהשתלט עלי, אני לא יודע מה קרה לי, אני שמת לי לב לדבר מעניין, יכול להיות שזה רק דמיון, אבל ככה זה נראה לי, שהרבה אנשים מגיעים בליל שבת לבית הכנסת מלא כעס, כשהרוח רעה עדיין עליהם, ולפתע בלכה דודי רואים אותם כבר שרים בשמחה, מתי הרוח הרעה נעלמה, נראה לי בעת אמירת מזמור כ"ט, מזמור לדוד הבו לד' בני אלילים וגו', רבינו אומר בספר המידות שאמירת מזמור כ"ט הוא סגולה נגד רוח רעה, ולכן בלכה דודי כבר נעלמה הרוח הרעה ואנשים בשמחה.

להתפלל על שמחה ושלום בית

והעצה היא גם לבן אדם שיש לו רוחות רעות אחרים, משתלטים עליו כל מיני מחשבות ועצבים וכפייתיות שהורסים לו את חייו, מכל השמועות שכבר שמעתי מאנשים יש כל כך הרבה צער ועגמת נפש, יש כאלו שחושבים כל הזמן אולי הם לא יהודים באמת, ואולי לא נימולו כראוי, ואולי היה חציצה בטבילה, ואולי ילדיו וכו', ורבינו הרי אומר שאי אפשר לדחות כאלו מחשבות, כי כמה שדוחים את זה, זה מתגבר עליו, ואין לאנשים חיים ככה, אנשים חושבים ש OCD זה רק אם הולכים לבדוק כל הזמן אם הבית נעול, ולכן כשהם רואים שהם לא הולכים לבדוק כל הזמן, הם חושבים שאין להם בעיה זו, אבל לא קולטים שיש להם רוחות אחרות שנתפסו אצלם, ומחשבות אחרות המטרידות את מנוחתם יום ולילה, והעצה היא לצעוק מזמור כ"ט, מה רואים במזמור זה, במזמור זה כתוב כל הזמן שוב ושוב, קול ד', קול ד', יודעים שהכל הוא הקב"ה, ואליו יש לפנות את קולינו בתפילה ובבקשה, ולבקש רבש"ע, עזור לי להיות שמח, עזור לי אני רוצה להרגיש אותך, רבש"ע עזור לי שיהיה לי שמחה בשבת, רבש"ע אני לא רוצה לריב אני רוצה שמחה

עליה ופגע בה, ואז היא בכתה, ומזה הוא נשבר עוד יותר שפגע בה, אמרתי לו שבדבר אחד הוא לא צודק, ואין על זה תירוץ, על זה שפגע בה, כי לא משנה מה שעובר עליו אסור לפגוע באשה, אפילו שהחיים קשים ויש קטנות הדעת, חייבים לדבר בבית בדרך ארץ.

עצה ל'שלום בית – דיבורי תורה ותפילה

איך זוכים ל'שלום בית, חייבים לראות את דברי רבינו בזה, בליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ע"ה, רבינו כותב: יש מידת ניצחון ומחלוקת ומלחמה, ומידה זאת באה מהדמים שעדיין לא עבד בהם את השי"ת וכו', וצריך לעבוד את השם יתברך בכל טיפות הדם שנמצאין בו, דהיינו שידבר הרבה בתורה ותפילה. רבינו נותן לנו עצה, הרבה תורה תנקה אותנו, אנחנו נצא מהבית עם משניות קטן בכיס, ובין לבין נכניס עוד משנה ועוד משנה, עוד פרק ועוד פרק, אמירת המשניות אמירה רבה של תורה תנקה את הדמים, וכן על ידי תפילה, הדיבור להשי"ת, והבקשה אליו שלא נהיה עסוקים עם ניצחון ומחלוקת, זה יגרום לנו לנקות את הדם הרע שבקרבינו, ויקח מאיתנו את המחלוקת, ריבוי תורה ותפילה, הרבה משניות ודפי גמרא, והרבה תפילות והתבודדות.

הרוח רעה בערב שבת

הרבה אנשים מכינים בית כל כך יפה לשבת, ופתאום ערב שבת לפני זמן הדלקת הנרות, ממש תופס אותו איזה רוח, הוא כועס ולא יודע מה קרה לו, אחד מהכוחות הלא טובים השתלט עליו, הכל מוכן, יש שולחן יפה עם מפה יפה ומפיות יפות, ופרחים והדסים וכו', והוא מתחיל לצעוק על ילדיו, לך לכאן ולך לשם וכו', ואז הוא כועס על עצמו למה כעסתי עליהם, יש על זה עצה, ללכת לצד

פעם אחת את כל ליקוטי הלכות, כי בטח שלא, ואל תשאלו אם עברו את כל ליקוטי מוהר"ן, אלא תשאלו אותם אם עברו פעם אחת על כל החומש, ואני חשבתי לעצמי, שזה לא יכול להיות, אבל כשהתחלתי לדבר עם אנשים ראיתי כמה זה נכון, אי אפשר לשאול את הדברים האלו בפרצוף כי לא יענו, אבל אם אומרים להם, אני כבר זוכה בפעם השבע עשרה לסיים את כל חמשה חומשי תורה שנים מקרא ואחד תרגום עם רש"י, הם יענו לכם, איזה זכות, אני עוד לא זכיתי פעם אחת לזה, אם יגידו להם אני זוכה לסיים משניות בפעם העשירית, יגיד לך, מה? באמת? אני עוד לא זכיתי פעם אחת, אם יגידו להם אני זכיתי לסיים את הש"ס בפעם הרביעית, הם יגידו, אני לא זכיתי לסיים מסכת אחת, אבל הם יהיה להם טענות שמוהר"א"ש לא באמת ברסלב האמיתי.

הקדושה בזכות מוהר"א"ש

ויש לאנשים טענות למה מוהר"א"ש כתב כל כך הרבה מענייני קדושה, וכולנו יודעים למה, כי אם לא יכתבו מקדושה לא ידעו, כשאנשים קוראים על קדושה הם יודעים פתאום שיש עליהם חובה לשמור על עצמם הם מעולם לא שמעו שאסור, אברכים אומרים לי שאף אחד לא אמר להם בבחירתם שאסור, וכשקוראים את הקונטרסים רואים שאם נפלו אפשר לשוב בתשובה, אנשים מתייסרים ולא יודעים אם הם עדיין בגדר ישראל, ומגיע הצדיק ומגלה לנו שהקב"ה מחכה לתשובתינו ולכל אחד יש דרך לחזור, אף שעשה מה שעשה ועבר מה שעבר, לא אפרט עכשיו את מיני החטאים שיש, כי אף אם עשה את הגרוע ביותר, תמיד הוא יכול להגיד, רבונו של עולם תמחל לי, רבינו אמר, תסתכלו עלי, אף אם הייתי עושה את העבירה הגדולה ביותר, הייתי עושה על זה תשובה, תשובה היינו שאומרים: רבש"ע עשיתי כך וכך אני מבקש סליחה על זה אני

בבית, הרי רבינו אומר בליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן יז: צריך להיזהר מאוד מאוד להיות שמח וטוב לב בשבת. לכן יש לנו להתפלל על זה, רבש"ע אני רוצה להיות שמח בשבת, יש כבר על השולחן חלות ופרחים והחתן כבר כאן, אבל אני עצוב ואין לי שמחה, מגיעים אורחים ואני אראה להם את הבית היפה אבל אין בי שמחה.

אשרינו שהתקרבנו לצדיק מוהר"א"ש

צריך להודות להקב"ה שהגענו למקום קדוש זה, ולהודות על מה שמצאנו את הצדיק, כ"ק מוהר"א"ש, שבשבת קודש זו תחול יומא דהילולא דיליה, אני רוצה להזמין את כולכם לסעודת הילולא שתתקיים במוצאי שבת יחד עם הכנסת ספר תורה לזכותו, שנכתבה על ידי כל הקהילה, נכון שזה יתקיים במקום קצת רחוק מהעיר כאן, אבל רוב הציבור גר בקריה, ולכן זה יתקיים קרוב אליהם, כולם מוזמנים, אנשים נשים וטף, מוצאי שבת זמן ר"ת קצת אחרי השעה שש, וההכנסת ס"ת תתחיל בעז"ה אחרי תשע, יש זמן לכולם להגיע, ונתחזק כולם יחד עם העצות של מוהר"א"ש, הדיבורים שמוהר"א"ש דיבר ודיבר ודיבר ושוב ושוב במסירות נפש, וכתבם שוב ושוב ושוב, ואנחנו מקבלים את הדברים ערוכים, פותחים אשר בנחל ופותחים איזה קונטרס, ויש לנו דרך לדבר אל השי"ת, יש לנו דרך ללמוד.

הלימוד שקיבלנו בזכות מוהר"א"ש

בזכות מוהר"א"ש יש לנו אפשרות לעבור על הפרשה בכל שבוע, ואפשר לשאול כל אלו שצוחקים על מוהר"א"ש, האם כבר עברו פעם אחת על כל התורה שנים מקרא, מוהר"א"ש היה אומר, תפגשו את כל אלו שמתלוצצים מאיתנו ואומרים שרק הם חסידי ברסלב האמיתיים, ואל תשאל אותם אם סיימו כבר

במישהו, אולי הלבין פני חברי בבית המדרש, אולי הגיע הזמן לחזור לבית המדרש להתפלל שלש פעמים ביום במנין, כשעובר על יהודי קשיים, המטרה היא, להקריב אותו עוד יותר להקב"ה, אם הוא מרגיש שהוא נדחק לפינה, אולי הקב"ה רוצה שיחזור להתפלל בבית כנסת, זה לא לוקח הרבה זמן, מגיעים לבית הכנסת ונוטלים ידיים לפני שחרית מנחה וערבית ולוקחים סידור ומתפללים ולא עושים עסק מאף אחד שנמצא בביהמ"ד, ואם יש לך טלית, באמצע התפילה תעטוף ראשך ותצעק בשקט: רבנו של עולם תעזור לי, אני לא יודע היכן נמצא ההצלחה שלי, היכן נמצא כספי, כל מקום שאני משקיע אני מפסיד, עזור לי רבש"ע, הולכים לקופת הצדקה, אם זה בביהמ"ד אם זה בבית או במשרד, ומכניסים כמה פרוטות ומוסיפים תפילה קצרה, רבש"ע עזור לי תביא לי שפע, תביא לי נחת, רבש"ע עזור לי שיהיה לי דרך עם ילדיי, רבש"ע עזור לי בכל הדברים שאני צריך.

כשיהודי עובר תקופה קשה הוא נזכר פתאום שהוא צריך להתפלל, הוא נזכר שהוא צריך לחפש את התפילין שלו, אני לא רוצה ח"ו לקטרג, כי האמת היא שאף אחד לא עושה את זה מרוע, ואף אחד לא עושה את זה בבחינת 'להכעיס', אלא אנשים כל כך שבורים, ומרוב צער וכו' הם אפילו לא יודעים היכן התפילין שלהם מונח, ויכול להיות שהם לבושים עם כל הלבוש, ויכול להיות שאפילו ישלחו אותם לעמוד להתפלל, אבל עדיין מרוב טירדות וצער לא הניחו תפילין המון זמן, אני רואה שאתם לא מאמינים לסיפורים האלו, וזה מצויין, זה מראה שאתם לא שם, אבל זו המציאות המרה, ושוב, אף אחד לא עושה את זה מרוע, מוהרא"ש כותב שהיום אין 'מזיד', ואין 'להכעיס', בן אדם קם מאוחר, והוא יודע שהדבר הראשון זה ללכת להתפלל, אבל היצר גורם לו לעשות חשבון, וכי אלך עכשיו להתפלל ושיפטרו אותי מעבודה, הרי

לא יעשה את זה שוב, ואף שאמרתי את זה אתמול אני מבקש שוב, וצריך לחנך את הילדים לקדושה, כי אם לא אומרים לילדים שצריכים לשמור על אות ברית קודש, הם לא ידעו, בחורים ואברכים אומרים שלא ידעו כלל שיש ענין של שמירת הברית, ופוגמים שנים רבות, כי לא אמרו להם שאסור, עד שמצאו גיליון ונודע להם שאסור, צריך להגיד לילדים לשמור על עצמם, הן בבית, הן בתלמוד תורה, והן כשהולכים לבקר חבר או בן משפחה, ובדיבור זה אתם נותנים להם חיים ומצילים אותם, כמה אנחנו צריכים להודות שאנחנו קשורים לצדיק זה.

הפצה

חובה עלינו להתחלק עם הירושה, מוהרא"ש היה אומר השארתי ספרים וחובה להדפיסם ולהפיצם, על כל אחד מוטל החובה ללכת ולהדפיס ספרים ולהפיץ, והרי לא כל אחד יכול להקים בית דפוס, ולא כל אחד יכול להפיץ לבד, לכן חייבים לסייע ביד בתי הדפוס וביד המפיצים, כי אם הספר עזר לך ושינה לך את חייך, חובה עלינו לעזור לאחרים, שגם להם יהיו חיים טובים.

הדוחק מקרב להקב"ה

בפרשתינו כתוב ופרעה הקריב, ולכאורה היה צריך לכתוב על פי הדקדוק ופרעה קרב, וחז"ל דורשים על זה, פרעה הקריב את לבם של ישראל לאביהם שבשמים, והכוונה בזה, שכשאברך עובר מהפרעה שלו מה שהוא עובר, ומתייסר ביסוריו ובנסיונותיו, וכבר חשב שיבוא היום וירווח לו, ברוחניות או בפרנסה, הדבר הזה גורם לו להגיד יותר תהלים, ללכת לקברי צדיקים ולהתפלל, הפרעה של כל אחד גורם ליהודי להתקרב אל הקב"ה, לתת יותר צדקה, ולעשות לעצמו חשבון הנפש מה עליו לתקן, אולי פגע

נקיות וטהרה במקום העבודה

אתם רציתם שנדבר משובבי"ם, שובבי"ם זה הזמן לתקן את העיניים, איך אפשר שיהיה לנו עיניים נקיות וטהורות, על ידי שנשמור על כלי הטכנולוגיה, אם אתה יושב במשרד שלא מסננים שם את המחשבים כראוי, לך לבעל הבית ותגיד לו, קשה לי כאן, אני חייב שתשים מסנן למחשב, ואם הוא יגיד שהכל בסדר ואל תשגע, תתחנן אליו תגיד לו שיש לך מח חלש, ואתה לא מסוגל להמשיך כך, המוח של בן אדם נשרף מניאוף, כשרבינו מספר את הסיפור של המלך והקיסר, כשבת הקיסר ראתה את הנסיך שהולך על הים ופושט בגדיו, ועוסק בגילוי עריות ירחם השם, ואח"כ עם הזכוכית שבידה שרפה אותו, וראו אח"כ שהמוח שלו היה שרוף לגמרי, והכוונה בדברים אלו היה לדור שלנו, דור הטכנולוגיה, שהמסך הקטן שזה הזכוכית שורף את המוח של הבן אדם, כשרואים כל היום לכלוך וזבל המוח נשרף, וזה לא מגיע מרוע, עוד לא נמצא הבן אדם שרוצה להיות רע, אבל הדברים האלו מושכים את הבן אדם למטה ולמטה.

כשבן אדם עסוק כל היום בצפייה, הוא נהיה מתוח וכועס על ילדיו, אברך אחד שאל פעם מה יותר טוב בעת שהוא משכיב את ילדיו, האם לצעוק עליהם או להכות אותם, זה לא דרך, לא כך ולא כך, אולי כשלא יהיה כל הזמן עסוק בזכוכית, במסך, יהיה לו יותר סבלנות לילדיו, וידבר אליהם ברוגע, ופתאום יראה שמקשיבים לו.

הצדיק מלמד דרך הלימוד

בפרשתינו כתוב ולא יכלו לשתות מים ממרה כי מרים הם, וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים, ויצעק אל ד' ויורהו ד' עץ וישלך אל המים וימתקו המים, למדנו השבוע בדף, שעזרא הסופר תיקן שיקראו בתורה

כבר מספיק עבודות כבר החלפתי, ואז הוא הולך לעבודה ועושה חשבון שיניח תפילין בסוף היום לפני השקיעה, ופתאום שכח ונהיה לילה, ירחם השם, ופרעה הקריב, ודוחק אותו לפינה, ומחזיר אותו להקב"ה, לבוא ולהתפלל.

המתנה של התבודדות

התפילה וההתבודדות היא מתנה שקיבלנו מרבינו, אנשים אומרים לפעמים: תתפלל עלי, תכוין אותי בתפלתך, והם לא קולטים שכל אחד יכול לבקש על עצמו, לפעמים מספרים לאנשים סיפור של תפילה, והם אומרים אני רואה שאתה מתפלל ונענה, קח את השם שלנו ותזכור אותנו בתפילתך, והם לא יודעים שכל אחד יכול לבקש בעצמו, אין ספק שיש כח לצדיקים וצריך ללכת לבקש מהם ברכה ושיזכרו אותנו בתפילה, אבל כל אחד יכול להתפלל, והקב"ה שומע תפילת כל פה.

המניעה מתפילה - הטלפונים

אחד הקשיים הגדולים ללכת ולהתפלל בבית כנסת, זה הטלפון החכם, אני שוב אומר, שגם בזה אני לא רוצה לקטרג, כי עם ישראל רוצה להיות טוב, ואין כוונה ח"ו להיות רע, ולשבת ולראות חדשות ושטויות במקום להתפלל, אלא הוא קם בבוקר ורואה שנכנס לו הודעה דחופה שקשור לעבודה, ואז הוא מטפל בזה, ופתאום מגיע לו עוד הודעה ועוד הודעה, והוא כבר יושב עם הטלפון שלו, עד שהוא שקוע בזה, ומגיע לראות ח"ו ניאוף, עבודה זרה, ורציחה, וזה לוקח אותו מהתפילה ומהתפילין ומהציצית, אבל זה לא מגיע מרוע, כי אם תבקש ממנו טובה הוא ישמח לעזור לך, אבל היצר והבליו מושכים אותו למטה.

צריך לבקש על כך שיהיה לנו טעם בסעודת שבת ושנהיה שמחים.

לדבר בבית מילים יפות ומעודדות

כשמגיע שבת קודש, צריך להתאפס ולראות שהשלום בית יהיה כראוי, הגיע הזמן להגיד מילה טובה בבית, מותר להגיד לה כמה היא טובה וכמה היא מוכשרת, גם אם זה יהיה לה פלא איך שפתאום בגיל חמישים הבעל נזכר להגיד את זה, כשהייתי בל"ג בעומר במירון, הגיע אלי רב בישראל מבוגר עם זקן לבן, והתנפל עלי לחבקני, ואמר שמישהו הביא לו גיליון לביתו, והוא מרגיש כעת שנה ראשונה, אחרי שכבר חיתן את כל ילדיו, כי עד שקרא את הגיליון היה מתח גדול בינו לאשתו כל השנים, ולכן הילדים והנכדים לא אהבו להגיע אליו, אבל כשראה שאפשר להגיד מילים יפות הוא התחיל להגיד את זה, והילדים והנכדים אוהבים לבוא אליו, כי רואים איך הסבא והסבתא מדברים כל כך יפה אחד לשני, יש כאלו שבהתחלה קשה להן לקבל את המילים היפות, כי גדלו בצורה שלילית, כשכל החיים אמרו להן כמה הן לא מוצלחות ולא טובות, ופתאום אומרים להם כמה הן טובות, וכל פעם כשאומרים להם מילה טובה, נפתח הפצה והמוגלה, והן אומרות שזה לא נכון והן לא מוצלחות, צריך להתאזר בסבלנות, בסוף היא תוכל לקבל את זה, ולא להפיל עליה ח"ו שום תוית של ABC תגיד לה מילים יפות ותרפא אותה.

לרפא עם מילים יפות

אפשר לרפא בן אדם עם מילים יפות, אפילו מחלות פיזיות אפשר לרפא כך, לא רק מחלות נפש, כפי שאנחנו רואים בגמרא, שכשאשת רבא, בתו של רב חסדא, הצטננה בטבילתה, וזה מחלה פיזית, היא היתה מצוננת, ולא היה ברירה כי אם לקחת אותה עם מיטתה למרחקים

בשני וחמישי, כדי שלא יעבור שלשה ימים בלי לימוד התורה, וכאן היה שהלכו שלשת ימים ולא מצאו מים, ויורהו ד' עץ, ובזוה"ק כתוב עץ דא צדיק, הצדיק הראה לו דרך איך להיכנס אל המים, איך ללמוד תורה, וימתקו המים, הצדיק מראה דרך איך ללמוד תורה, קודם מתחילים לגרוס, אף ללא הבנה, ובסוף, שם שם לו חוק ומשפט, בסוף יבינו את כל החוקים והמשפטים.

ד' יעזור לנו לקיים את כל העצות של רבינו, אנשים לא קולטים שהם נמצאים בהיכל הקודש ולא עושים התבודדות, וכל אלו שאומרים שהם מדברים אל ד' כל היום, אולי הגיע הזמן שידברו לפחות דקה אחת ביום באמת... נקבל על עצמינו להוסיף עוד דקה אחת לדבר אל ד', ללכת לפינה ולהגיד: רבש"ע עזור, רבש"ע אני רוצה להיות יהודי כשר, רבש"ע תקרב אותי אליך, רבש"ע אני לא לומד ולא מתפלל אני כל כך רחוק ממך, אני מתבגר מיום ליום ושום דבר לא זז, רבש"ע עזור לי ותקרב אותי אליך, זה התיקון של שובבי"ם, אנחנו לא יכולים לצום אבל אנחנו יכולים לדבר אל ד'.

להתפלל על שמחה ונעימות בסעודת שבת

אי אפשר שיהיה סעודת שבת שמחה, אם לא נתפלל לפני זה על כך, רבש"ע עזור לי שיהיה נעים אצלי בסעודת שבת, אנשים עובדים כל כך קשה, ומגיעים לסעודת שבת עייפים וסחוטים, והוא נרדם בסעודה והשטריימל נופל על הקוגל, איזה פנים יש לזה לפני האמא והילדים שלא יודעים אם לצחוק או לבכות, זה נכון שלא כל אחד יכול לנוח בערב שבת בימות החורף, אבל כל אחד יכול להתפלל שאת הסעודה יוכל לאכול בנעימות, כמו שחתן לא נרדם באמצע החתונה, אם מישהו נרדם באמצע החתונה שלו צריך לבדוק טוב את המצב הרפואי שלו, שבת הוא יום חתונה,

וכו', סיפור ארוך מאוד, כך הדרך שלהן, צריך להקשיב להן, מה כל כך קשה לשבת ולהקשיב, למה להתעצבן עליה, למה לחשוב כל הזמן מלרוץ לעסק, לא שווה לעשות כלום בזמן הזה, זה כולו הפסד, תקשיב לה, חז"ל אומרים חכמה בגויים תאמין, אפשר ללמוד דבר אחד מההיספנים, לוקחים נהגמונית מהם, שעה נסיעה מבארא פארק לויליאמסבורג, הם יושבים כל הדרך עם האזניה של הטלפון, ומישהו מדבר מהצד השני, ושעה שלימה שהם בשקט, ורק פעם בעשר דקות אומרים סי [כך בשפה שלהם], זה משהו שאנחנו צריכים ללמוד מהם, להרים את הטלפון ולהקשיב, ופעם בכמה דקות להגיד: אהה, כן, גם אם היא נזכרת מאיזה סיפור ישן של אמא שלה ואחותה ומהבית ספר, ואתה הגעת הבית ורק רוצה קצת מנוחה ושחרור, תקשיב לה, אחרי שתקשיב לה, יהיה לכולכם טוב בבית, היא לא תלך לדבר עליך אצל האחיות שלה, היא תחייך בבית, וכולם יהיו שמחים, ד' יעזור שיהיה לנו שמח בשבת, ואני מחכה לכם במוצאי שבת, לכל מי שיש לו כח לבוא, ומי שאין לו כח, יכול להתכנס כאן בעיר לכבוד הילולת מוהרא"ש.

לישיבתו של רבא שירפא אותה, ולא עזר להדליק לה חימום ולהביא לו שמיכות, רק המילים הטובות של בעלה ריפאו אותה, וכל בעל יכול לרפא את אשתו על ידי ילים טובות, ושלא יניח עליה תויות של מחלה, לי יש נס שהייתי בישיבה של פעם, שעוד לא הניחו על הבחורים תויות של ABC וגם אצלינו בישיבה השתוללנו על השולחנות, אבל עוד לא שלחו כל אחד לעזרה ועוד לא עשו כסף מזה, וגם אתם אל תניחו עליה תויות, תדברו איתה יפה ותרפאו אותה.

להקשיב בבית

לא חייבים אפילו לדבר עם האשה, הרבה פעמים מספיק רק להקשיב לה, תקנה חבילת פופקורן בכמה דולר, ותאכל, ורק תקשיב לה, תקשיב למה שעבר עליה כל היום, נשים מספרות סיפור אחרת לגמרי ממה שהבעל מספר, יש את הקו של הסיפורי תפילה, שומעים שבעל מספר את הסיפור שלו, שלא מצא את נעליו והתפלל ומצא, נגמר הסיפור, אבל כשאשה מספרת את הסיפור בקו שלהן, זה סיפור ארוך, איך שקמה בבוקר והיתה מסופקת אם לצאת מהבית או לא, ושאלה את החברה שלה, ואז חשבה איזה נעליים ללבוש

מלוה מלכה מוצש"ק פרשת בא שבת שבע ברכות בקריית ברסלב

תבוא עלינו הגזירה הנוראה, ושאל אותם למה כוונתם, ואמרו לו שרבים האריז"ל גילה להם שבשבילו מגיעה הגזירה הנוראה של הארבה, ומיד התפלל על כך לבטל את הגזירה וקיבל על עצמו שלא יהא לו יותר טענות על יהודי צפת, וחזרו אל האריז"ל ללמוד את לימודם, ולפתע באמצע היום נעשה חושך, מחמת שהגיעו הארבה, ואמר להם האריז"ל שלא יפחדו, כי הארבה לא יודעים שכבר ביטלו את הגזירה, ותיכף יודיעו להם, ואכן לאחר רגע קט הלכו להם.

כאן בעיר יש לנו שמירה והגנה מעולה, כשיהודי נעמד באמצע הלילה לקבל את המשאיות עם האוכל, לארגן את בית התבשיל ליום המחרת, שיהא לאנשים מה לאכול, אברכים אומרים לי שהחיים לא עולה להם כאן כסף, כי תשעים אחוז ממוצרי המאכל, יש להם מבית התבשיל.

סיפור נוסף אספר מאחר שר' אהרן דיבר כאן מענין הצדקה של ר' מאיר בעל הנס, שבוע שעבר אני מקבל טלפון מאברך, לא תמיד אני יכול לענות לטלפונים, אבל אחרי זה כשיצאתי לדרך חזרתי לשיחות שלא נענו, ואני מתקשר לאברך בחזרה, והוא אומר לי, שיש לו מתנה עבורי, שהיום בבוקר היה לו נסיון נורא ואיום של עבירה ירחם השם, והמצב היה נראה כאבוד, אבל הוא נזכר שראש הישיבה חייב כוחות, ולכן אמר להקב"ה, אני אעמוד בנסיון, שיהיה הדבר לזכות עבור ראש הישיבה, אמרתי לו שזה

א גוטע וואך מזל טוב, סימן טוב ומזל טוב יהא לנו ולכל ישראל אמן, מוצאי שבת הוא זמן של סיפורי צדיקים, והיות שהמחותן ר' אהרן דיבר עכשיו מגדולת הצדקה בעיר, מה שעושה ר' שלמה בבית התבשיל, אספר לכם מעשה שקשור לזה וקשור לפרשת השבוע בענין מכת ארבה.

האריז"ל ישב בצפת יחד עם תלמידיו הקדושים, ולפתע אמר להם: ברוך דין האמת, והתפלאו התלמידים מה קרה, ואמר להם רבם, שכעת נגזרה גזירה, שבעוד זמן קצר מגיע מכת ארבה לעיר צפת, והארבה יאכלו את כל המאכלים בעיר, ולא ישאר כלום, אחרי שיבואו מליונים של ארבה, ושאלו התלמידים מה חטאו ומה פשעו אנשי צפת שמגיע להם עונש כה נורא, ואמר להם רבם האריז"ל, שהיות שיש כאן בעיר תלמיד חכם שאין לו לחם לאכול, וכל יום יוצא עם כלי חרס לשאוב מים, והיום הוא נהפך עם הכלי ונשבר לו הכלי, והת"ח יושב בביתו על הקרקע, והוא מתרעם ומלא בטענות, וצועק להקב"ה שאנשי צפת לא מסייעים בידו, ולכן נגזרה הגזירה, ואמר האריז"ל לתלמידיו אולי תאספו כמה פרוטות, ותקנו אוכל ותביאו לת"ח זה, ואכן כן עשו תיכף ומיד, וקנו לו לחם וגבינה והביאו לו לביתו, ופתחו את הדלת, וראו אותו שוכב על הקרקע ובוכה וצועק שאף אחד לא מרחם עליו, והרגיעו אותו והביאו לו לאכול, ולאחר שאכל ושתה אמרו לו התלמידים אולי תתפלל עלינו שלא

ענני, ור' מאיר חזר עם גיסתו לבית הוריה, וחזו"ל מסיימים שלא היה לו שכל לשומר, וגילה את הטריק אחר שרצו להרגו ובכל פעם לפני התליה נשבר עמוד התליה אחרי שאמר אלקא דמאיר ענני, והרומיים חיפשו להרוג את ר' מאיר, עד שברח לבבל ושם התחבא.

ואמרתי לאברך, שכשאברך עומד בנסיון, ואף אחד לא יודע כלל מה עובר עליו, נסיון של ניאוף עובר עליו, או נסיון של עבירה אחרת, אם הוא יזכר שהקב"ה שם ויעמוד בנסיון, הוא יראה ישועות גדולות ונסים גדולים, כפי שרבינו מביא בספר המידות, אין עושין נס אלא אם כן עומדים בנסיון של ניאוף.

וכעת כשהמחותן ר' אהרן, נהיה גבאי צדקה עבור המוסדות בארץ הקודש, וחילק את הקופות של ר' מאיר בעל הנס, זה הזמן לדעת שניסים גדולים נעשו בכל הדורות מכוחו של 'אלקא דמאיר ענני' בצדקת ר' מאיר בעל הנס.

כל זה היה הכנה לקראת הדרשה, כהמשך לדרשתו של ר' אהרן, וכעת ניגש לשמחת חתן וכלה, מזל טוב מזל טוב, הרגשות ממלאים לי את ליבי, כשאני זוכה לשבת כאן בשבע ברכות של שני חתנים, בני יקירי הרב שמעון, ויקירי חביבי החתן נפתלי הערש פארקאש בנו של מחותני הקודם ר' יואל, הדבר הזה כאן מזכיר לי מה שהיה לפני שנים רבות, כשפעם אחת הגיע מוהרא"ש לישיבה בסקילמאן, ואמר לי, אתה יכול לעשות חופה כאן בחוץ, וכמה חתנים יתחתנו באותו היום, אחד אחרי השני, כשאמר זאת, עוד לא חשבו בכלל מהדבר המוזר הזה של לעשות חתונות בבית מדרש, אבל מוהרא"ש כבר ראה את זה, וב"ה כעת רואים הדברים מתממשים.

היה זמן רב בישיבה שלא היו שידוכים בישיבה, אפשר לשאול את האברכים שלמדו בישיבה לפני עשר וחמש עשרה שנים, אף אחד לא התארס, ואמר לי מוהרא"ש, תרשום מה שאני אומר לך, יגיע יום שיהיה כזה תחרות על בחורי הישיבה, הכלות ירצו להתארס רק עם בחורים שלומדים בהיכל

המתנה הטובה ביותר שאפשר ליתן לי, ואז סיפרתי לו את הסיפור שמספרים חזו"ל על ר' מאיר בעל הנס.

- הגמרא מספרת, שר' מאיר בעל הנס, היה חתנו של התנא הקדוש ר' חנינא בן תרדיון, ובאותה תקופה תפסו הרומיים את אחת מבנותיו של ר' חנינא, היא היתה אחותה של ברוריה אשת ר' מאיר, והרומיים לקחו את בתו של ר' חנינא, והניחו אותה במקום ששוכרין נשים לעבירת זנות רח"ל, וברוריה אשת ר' מאיר שואלת את בעלה, הרי לכולם אתה עוזר, למה אינך עוזר לאחותי, היא נמצאת במקום של עבירות וחוטאים איתה ירחם השם למה אתה לא עוזר לה, תיכף ומיד לקח ר' מאיר צרור כספו ויצא לדרך, והתחפש לשר וקצין, ובירר איה מקומה, כי לר' מאיר היה בקבלה שהקב"ה אינו עושה ניסים לאנשים הנואפים, ורק מי שמתגבר על חטאיו ועומד בנסיון, הרי הוא ראוי לנס, ולכן רצה לבדוק האם היא עומדת בנסיונות, ולכן התחפש ואמר לה את כוונתו, לעבירה, והיא אמרה שבימים אלו אין זה זמן הראוי, אבל שיחזור עוד כמה ימים, וכשחזר בעבור כמה ימים שמע ממנה תירוץ אחר, ואחרי כמה ימים עוד תירוץ, והלך ר' מאיר לשומר ושאל אותה מה עם נערה זו, אמר השומר, שנערה זו מלאה תירוצים, לעולם לא חטאה, וכשהבין ר' מאיר שהיא נשמרת בקדושה, לכן התכונן לנס, ואמר לשומר את האמת שהוא אינו שר וקצין, והוא בא להציל את הנערה כי היא גיסתו, ואמר לשומר, יש לי כאן צרור מעות, חצי קח בשבילך, והחצי השנה תשחד את האנשים שיחקרו אותך למה הוצאת את הנערה, ושאל השומר מה אעשה אחרי שיגמר הכסף, אמר לו ר' מאיר ובא וראה לך דבר מעניין, ולקח ר' מאיר אבן זורק על כלב גדול ומפחיד, ומיד בא הכלב במנוסה אל ר' מאיר כדי לאכלו, ואמר ר' מאיר: אלקא דמאיר ענני, ומיד נח הכלב מזעפו והלך לו, וכך עשה ר' מאיר כמה פעמים, והראה לשומר שיש טריק בעבורו, אם תהיה בצרה גדולה, תאמר אלקא דמאיר

עושה כשרוצה להיות ירא שמים, הוא מחליט לנסוע לצדיק [תמיד כשרבינו רוצה להגיד מה הדבר הראשון שעושים להיות ירא שמים, מדבר רבינו מהנסיעה לצדיק], והיהודי יוצא לדרך לצדיק עם געגועים גדולים וכיסופין, אבל כשהוא כבר יצא לדרך ומתקרב לבוא אל הצדיק, מיד בא היצר ומפילו מתשוקתו שהיה לו מתחילה, ומתחיל לחשוב למה אני נוסע בכלל לצדיק [אפשר לראות את זה בנסיעה לאומן, כעת באמצע שבט כולם מלאים בגעגועים לרבינו, וכל אחד חושב שאם לא היה מלחמה הוא בוודאי היה קופץ לכמה ימים לאומן, אבל כשכבר יוצאים בדרך קודם ראש השנה ומתקרבים לאומן, פתאום נכנסים בלבולים לראש, מה אני עושה כאן, למה אני נוסע בכלל], ואחרי זה כשכבר הגיע האדם לצדיק, נופל לגמרי כל החשק, ואינו מבין מה הוא מחפש שם, למה באתי לכאן, ואומר רבינו, אל יקשה בעיניך דבר זה, כי כל הגדול מחבירו יצרו גדול הימנו, ולכן כשעוד לא נסע לצדיק, לא היה לו יצר הרע גדול, אבל כשמתחיל לנסוע לצדיק, הוא כבר בעצמו נעשה צדיק גודל יותר מקודם, ויצרו גדול יותר, ולכן החשק שהיה לו מקודם לנסוע לצדיק נעלם לו, כי יצרו מתגבר עליו יותר, וכשכבר הגיע בעצמו לצדיק והתעלה עוד יותר, יצרו מתגבר עליו עוד יותר, ולוקח ממנו את כל החשק והגעגועים, כדאי לכל אחד להסתכל בפנים את המילים של רבינו.

ממש בחינה זו של תורה זו יש אצל כל חתן, כי ברגע שהאדם זוכה להינשא, רק אז הוא מתקרב באמת לרבינו, דהרי רבינו לא קיבל בחורים, וכשבחור הגיע לרבינו, שילחו מעל פניו ואמר לו לחזור עם טלית, כי אצל רבינו היה אפשר לבוא רק עם טהרת המחשבה, כי טהרת המוח היתה עיקר אצל רבינו ואי אפשר להיות טהורים במחשבה ובמוח אם לא נשואים ואם אין שלום בית, ואף אחרי שלום בית צריך כל כך הרבה ניסים להישאר בקדושה, ועל ידי שעושים את כל העצות של רבינו, של משניות ותהלים והתבודדות,

הקודש וקיבלו את ההדרכה הנכונה בהיכל הקודש, וברוך השם שהיום יש שידוכים אחד אחרי השני, אין הרבה בחורים בישיבה, הרי אם יש עכשיו חמישים שידוכים אני נשאר בלי ישיבה, ואני מאבד את התואר ראש הישיבה, חשבתי פעם אולי אהיה ראש כולל, אבל אחרי שמיניתי את הדיין לראש כולל, אשאר כאן בלי כלום... אבל אני מוכן לזה, העיקר שיהיה עוד שידוכים ועוד שידוכים.

- יש לי שאלה קשה בענין שמחת חתן כלה, מה ענין לשמח את החתן, הרי אין יותר מי ששמח מהחתן, החתן חיכה כל כך להתארס כבר, וכשהתארס הוא כבר סופר את הימים עד לחתונה, היום עושים לוח לחתן עם הימים עד לחתונה, וכמה שעות נשארו עד לחתונה, לכאורה הוא צריך לשמח אותנו, ומה המצוה לשמח חתן וכלה, למה ראינו איך הצדיקים רקדו ושימחו את החתן, וכי אני צריך לשמח את בני שכל כך שמח.

- פעם שמעתי בשבע ברכות ששואלים למה מברכים ברוך אתה ד' יוצר האדם, הרי לא כעת הוא נהיה אדם, וביארו, שכל עוד שהחתן והכלה נערים בביתם, כל הזמן מעירים להם ואומרים להם, אתה לא בן אדם, את לא בן אדם, אל תעשה ככה, תעשה ככה, אתה ממש לא בן אדם, וסוף סוף כשמתחתן, הוא מסתכל עליה בעין טובה, והיא מסתכלת עליו בעין טובה, ומעריכים אחד את השני בתור בן אדם, ורק אז מגיע לברך הברכה יוצר האדם, כי כעת נוצר האדם, וא"כ קשה הקושיא החזקה למה יש לשמח את החתן, הרי כל כך טוב לו כעת שנהיה אדם, אשמח לשמוע ממי שיש לו תירוץ על כך.

- ונראה שאפשר להבין את הדבר על פי דברי רבינו בליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ע"ב, דברים נוראים כותב רבינו בתורה זו, כל תורה של רבינו הוא דבר נורא, אבל תורה ע"ב היא פלאי פלאים, רבינו אומר שלפעמים נכנס לאדם הרהור תשובה וחושב שהולך להיות ירא שמים, והדבר הראשון שהבן אדם

עצה זו של התבודדות יכול כל אחד ואחד לעשות, מקטן ועד גדול, וקטן ועד גדול יכול להיות אצל אותו בן אדם, לפעמים האדם בבחינת קטנות, ועדיין הוא יכול אז לדבר עם ד', ולפעמים הוא בבחינת גדלות וגם אז הוא יכול לדבר עם ד', לא משנה המדריגה של הבן אדם, בלימוד התורה יש מדריגות, כי לפעמים אין כח ביד האדם ללמוד שעות ארוכות, ולפעמים אין בכח האדם לאסוף כסף לצדקה, ולפעמים אין כח ללכת להפצה, וכך בכל עבודה מעבודת השם, לפעמים בן אדם חולה ולא יכול ללכת למקוה, או לעזור בבית, אבל לפתוח את הפה ולהוציא מילה אל הקב"ה, יכול כל אחד באשר הוא, תמיד יכול בן אדם להגיד: רבונו של עולם.

פעם מישהו התפאר אצל ר' נתן על פלוני שידוע אלף דפי גמרא, ואמר לו ר' נתן וכי זה חידוש, אצלי יש חידוש גדול יותר, יש לי תלמיד ר' עוזר שידוע להגיד אלף פעמים: רבש"ע, שוב ושוב ושוב.

בגילוי המתנה שקיבלנו מרבינו של התבודדות, עם זה אנו משמחים את החתן, ואומרים לו שתמיד יוכל להתבודד, ואף שכעת נעשה גדול יותר והתעלה יותר, ויצרו גדול ממנו, ויעבור עליו מה שיעבור, בכל זאת תמיד יהא בכוחו לפתוח את הפה להקב"ה ולדבר איתו.

כשמשמחים את החתן, אנו רוצים לומר לו, שבכח השמחה הוא יוכל להתמודד בחייו, אם יהא בשמחה כל יום, וישיר כל יום וימחא כפיים כל יום וירקוד כל יום, הוא יכול להתמודד, ולכן כשמגיעים לשמח את החתן שרים רוקדים ומוחאים כפיים, להראות לו איך הוא יצליח להתמודד בחייו כשהוא מתעלה כעת ויצרו מתעלה איתו יחד.

אני מודה שוב להקב"ה ברבים, שעזרני לחתן את בני שמעון נ"י עם משפחה כזו חשובה של כהנים מיוחסים, ואני כל כך שמח עם השמחה של המחותן הקודם ר' יואל עם ר' אהרן, שחיתנו את התלמיד החשוב החתן נפתלי הערש, מה אשיב לד' כל תגמולוהי

ומרבים בשמחה, מקבלים ברחמי שמים קדושת וטהרת המחשבה, וכל שכך שלבחור קשה להיות שמור, ולכן כשבחור זוכה להינשא, והוא זוכה לבוא לרבינו, אז נעשה גדול מחבירו, כי כל הבא לצדיק מתעלה, ולכן יצרו גדול הימנו, ולכן יש לשמח את החתן, כי כעת היצר מגיע אליו ורוצה להפילו מאחר שהוא נעשה גדול יותר והתקרב לרבינו וקיבל יצר גדול יותר.

- כעת כשמתחננים חובה על כל אחד לקחת שוב את העצות של רבינו בהתחדשות, להתחדש בלימוד הגמרא והמשניות, להתחדש בהתבודדות ודיבור אל ד', להתחדש בלהתחבא תחת כנפי הקב"ה, יושב בסתר עליו בצל שדי יתלונן, בצל כנפיך תסתירנו, אי אפשר לתאר כלל מה זה התבודדות, שהאדם זוכה להיות בצל שקי, כשהאדם נראה איך שנראה ועובר עליו מה שעובר עליו, אבל הוא הולך לפינה ומתחיל לשיר אל ד' ולהודות לד' ולבקש מד', ויושב בצל כנפיו, הרי זה הדבר הגדול ביותר שיכול להיות, להיות בצל כנפי המלך בכבודו ובעצמו.

- מוהרא"ש מביא מחז"ל הקדושים, שהיה פעם ציפור נאה, וראה שהגיע צייד עם סולם גבוה, ולכן רץ הציפור על עץ גבוה יותר, ואח"כ הגיע אחד מלמעלה לצודו, ושוב רץ הציפור למקום אחד, וכך עף ממקום למקום מחוסר מנוחה מאחר שרוצים לצודו, והחליט הציפור שהוא ילך למקום שאף אחד לא יעיז לצוד אותו משם, והלך והתיישב על הכתר של המלך, והרי אף אחד לא יגע בכתר המלך, ושם מצא מקום מנוחה, וכך עובר על כל יהודי, הוא רץ ממקום למקום, מעצה לעצה, ואינו מוצא מי שיסייע לו בפרנסתו, ואין מי שיסייע לו עם אשתו וילדיו, ואין מי שיושיע אותו מנסיונותיו, ויש לו כל כך הרבה פטנטים וטריקים, אבל רואה בסוף ששום דבר לא עוזר לו, יש עצה אחת ויחידה, ללכת לכתר המלך, להיסתר תחת צל כנפי הקב"ה, וזה המתנה שרבינו נתן לנו, התבודדות ותפילה.

יחד באחווה ושלום ורעות, כפי שאומרים חז"ל איש ואשה שזכו שכינה שרויה ביניהם, רק כשיש שלום בבית ויש אחווה אהבה ושלום ורעות, יש השראת השכינה בבית, רק כשלא מתגאים אחד על השני יש שכינה בבית, ואפשר להרגיש את הקב"ה בבית, דיברנו על זה היום בבוקר בסיפורי מעשיות, שהיצר הרע עושה הכל להפריד בין הבעל והאשה כדי לגרש את השכינה מהבית, אברך אחד בא אלי בתלונה שאין לו שלום בית כי הוא נגעל מאשתו בגלל איזה סיבה אלמוני, אמרתי לו שזה לא קשור לזה בכלל, שהרי חבירו נגעל מסיבה אחרת, והחבר השלישי מסיבה אחרת, הצד השווה שביניהם שהיצר הרע מגיע ומכניס פירוד ביניהם, כי רוצה לקחת את השלום ואת האחווה ואהבה בבית, ולכן רבינו כל כך הקפיד שלא יהיה בבית 'מעמיד על מידותיו', אלא לוותר ולסלוח.

אסור לפגוע באשתו, אין להזכיר דברים ישנים, כזו טיפשות שבכל פעם שיש איזה ויכוח ומחלוקת, מביאים שוב את הסיפור הישן ההוא, הרי כבר פייסו אותך על זה אלף פעם וכבר ביקשו כל כך הרבה שלא תדבר מזה, למה אתה מעלה שוב ושוב את הסיפור הנדוש הזה, וכי היא אשמה שקר לך מהשלג ואין לך מצב רוח והתעצבנת ונזכרת מאיזה סיפור ישן, אל תפגע בדברים ישנים, ואל תכנה אותה בכינויים, אל תכנה אותה עם איזה אותיות של ABC אם אתה רוצה תגיד את זה להקב"ה, למה יש לאשתי בעיה זאת וזאת, אבל אל תפגע בה חס ושלום, הרי אתה מגרש בידיך את השכינה מהבית, ואחרי זה אתה מגיע ובוכה שאין לך פרנסה.

כעת ימי השובבי"ם, כולנו הולכים לעשות תשובה, הולכים להתחדש בשלום בית, הולכים להגיד מילים טובות ומשמחות, אמא שלי תמיד אומרת, אם יש לך מילה טובה להגיד, תגיד את זה, ואם יש לך מילה לא טובה, תבלע את זה פנימה, ואם אתה לא יכול לבלוע את זה, תיחנק עם זה, ואל תוציא את זה מהפה, ואותו דבר זה אם אתה רואה יהודי

עלי, אי אפשר לשלם כלום להקב"ה.

אפשר לתרץ עוד את הקושיא הקודמת למה יש לשמח את החתן, כי חתן שיש לו שכל, לבו מתמלא עם רגשות קשות של מצפון קשה, וחושב הרי הקב"ה עושה איתי כל כך הרבה חסדים, ואין לי כלום מה לשלם לו, והוא מאוד נעצב ברגשות אשמה, ולכן אנחנו מגיעים לשמח אותו, אבי שליט"א אירס השבוע את בתו האחרונה, הילד הארבעה עשר, והוא נעמד באירוסין לדבר, ולא הצליח להוציא הגה מהפה, ובכה מהתרגשות, כמה פעמים שניסה להתחיל לדבר וראה שלא הצליח מרוב בכי והפסיק לדבר, ככה מרגיש בן אדם שרואה את ארבעה עשר ילדיו נשואים וכולם יראי שמים, וזה מרגיש כל חתן חכם שרואה שהקב"ה נותן לו רק טוב כל הזמן ומתמלא ברגשות קשות ולכן אנחנו משמחים אותו.

ר' נתן אמר שאנשים לא יודעים לשער בעצמם איזה רעש הם עושים בשמים כשהם אומרים ש'כח אייבערשטער, כשהם מודים להקב"ה, כי ברגע שהבן אדם אומר, רבונו של עולם אתה כל כך טוב אלי, מיד הקב"ה שולח לו עוד טוב ועוד טוב, אבל בן אדם שמתלונן... ראיתי היום אחה"צ את המדרש לקראת פרשת השבוע הקרב ובא, בפרשת בשלח, המדרש מביא למה אמרו שירה בבאר ולא במן, כי במן התלוננו ואמרו לחם הקלוקל, ואת הבאר לא גינו בשם נורא, כשבן אדם מתלונן הוא לא יכול להודות להקב"ה ולכן לא נפל להם כלל בראש להודות להקב"ה על זה, הרי הקב"ה שולח לך מן, שולח לך שפע של פרנסה, ולמה אתה לא אומר שירה, למה אתה לא מודה לו, כי ככה זה כשבן אדם מוצא את הפגמים ומתלונן וקורא למן לחם הקלוקל.

ד' יעזור שכולנו נוכל לעשות שמחות אצל ילדינו, ושכולנו נתחדש שוב, ונתחתן מחדש עם לימודי רבינו, לעזוב את כל הדרכים הישנות, ולהקשיב לקולו של רבינו, לחיות

את זה, אבל אנחנו יכולים בשובבי"ם לעזור בבית, ולדבר יפה בבית, ולהרים לה את הטלפון כל פעם שהיא מתקשרת, ולהקשיב לכל דבריה.

אני יכול ללמוד ולהבין את התורות והשיחות של רבינו רמב"ם ששמעתי והבנתי ממוהר"א ש, אבל תורות ושיחות שלא שמעתי הפירוש ממוהר"א ש איני יכול להביןם בעצמי, כך התרגלתי, כמו שאי אפשר להבין את דברי התורה רק על ידי דברי חז"ל, בתורה כתוב שיש ללקות ארבעים מלקות, וחז"ל אומרים רק שלושים ותשע, ואפילו שכתוב בפירוש ארבעים יכנו, מגיעים חז"ל ומסבירים מה כוונת התורה, ואנחנו צריכים לקבל את כל דבריהם, ככה זה בלימוד ספרי רבינו, כמו שהיום אני יודע ללמוד בעיקר את שיחה ע"ו על דרך הלימוד, ככה היה לפני שהתקרבת שידעתי רק שיחה אחת בשיחות הר"ן, שצדיקים יש להם יסורים מהנישואין כמו בעת ברית מילה... ואז מוהר"א ש אמר לי שאני אקח את שיחה ע"ו.

דיברנו היום בסעודה שלישית, אם יותר חשוב אלו שנולדו על ההר, שנולדו כבר לתוך היכל הקודש, והאמת היא שאין דבר יותר מאושר מזה שנולדים על ברכי רבינו, אבל עדיין צריך להתחדש שוב ושוב כל הזמן, ד' יעזור לחתנים להתחדש בעצותיו של רבינו ולהתקרב מחדש.

בבית מדרש, ויש לך מילה טובה להגיד, אז תגיד לו, ואם יש לך מה להעיר, תבלע את זה, אל תוציא ח"ו מילה רעה, ובטח ובטח שלא תוציא מילה רעה בבית, בבית חייבים להיות ותרן, ואז יהיה לך חיים טובים.

לפני שהתקרבת למוהר"א ש לא זרקתי כסאות בבית, צריך להיות חסר דעה לריב בבית, ולא רבתי גם לפני התקרבות, אבל מוהר"א ש לימד אותנו שהאשה היא השכינה, ואפשר להרגיש את הקב"ה בבית, אפשר ללמוד בבית אפשר לעזור בבית ואפשר להתבודד בבית, היום כבר קשה לי לצאת מהבית, כל כך טוב בבית, נותנים עוד מילה טובה, ועוזרים עוד קצת בבית, ומקבלים עוד פסק, ומזדככים קצת.

ד' יעזור שהחתנים יבנו בית טוב, וישמחו תמיד, והלחיים יכאבו לכם מרוב חיוכים, שלא תפסיקו לחייך, וד' יעזור שיתגדל ויתקדש שמיה רבה, ונזכה לקדש שמו הגדול, הרי זה כל מטרת שובבי"ם, כי לצום אנחנו לא יכולים, ורבינו לא מרשה לנו לצום, ואין לנו אפילו כח לקחת יום אחד בשבוע ולא לאכול דבר מן החי, כפי שמביאים בשם רבינו, אני בעצמי לא יודע ללמוד לבד את דברי רבינו, אבל ממוהר"א ש זה מובא, באוצר שובבי"ם המוהר"א ש מביא את זה, ואפשר לעשות את זה, על ידי שתיית קפה שחור ואכילת תמרים, אבל לאנשים אין כח, ודוחים את זה מיום ליום, והנה כבר עבר ארבע שבועות ואנחנו כבר בפרשת בשלח ולא מצליחים לעשות

שבת קודש פרשת בא בצל ראש הישיבה שליט"א

- שבת שבע ברכות בקרית ברסלב -

⚠ מדור זה נכתב מפי השומעים ולפעמים הדברים לא מדויקים או לא הובנו כראוי

השיר היה נראה שמוהרא"ש אינו שומע כלל ומעיין בספר, אבל אח"כ כשהלה הלחין את שירו, אמר מוהרא"ש לראש הישיבה, וכי השיר הזה הוא שיר, השיר שאתה הלחנת הוא שיר טוב.

באותה סעודה שאל מוהרא"ש את האיש ההוא, האם למדת את הדרך היום, וכשענה בשלילה, שאלו מוהרא"ש: הרי כבר היית על הרכבת, למה ירדת ממנה, תחזור על הרכבת. ואמר ראש הישיבה בבדיחותא שעוד מעט הוא ישמע שכותבים עליו כל כך יפה הוא יבוא לקריה לגייס כסף...

בליל שבת, בעת שירת קה רבון עלם, שר ראש הישיבה את הקטע 'פרוק ית ענך' כמה וכמה פעמים שוב ושוב, ואמר, שבן אדם יכול להגיע לכלות ממש מהשיר, ואמר שהמחבר של השיר אכן הגיע לכלות מהשיר הזה ולכן הוא לא חי היום... ושוב שר שוב ושוב את השיר ואמר לאחד האברכים אני לא אפסיק לשיר את זה עד שתלמד את זה, ואמר עוד, שבשיר הזה חסר החלק על 'למקדשך טוב', כי בעל מחבר השיר הגיע לכלות ולא יכל להמשיך את השיר.

בליל שבת אחרי התפילה בעת אמירת גוט שבת, אמר ראש הישיבה לשני אחיו של המחותן ר' אהרן וועבערמאן, שהם ילכו לשבע ברכות של אחיהם שעשה שבת שבע ברכות באותה שבת [ולא לשמחה של ראש הישיבה], וכשהאחים נכנסו רק לדקה להגיד מזל טוב לראש ישיבה, עיכבם שם...

דיבר על זה שהיה כתוב כאן באשית עצות בנפשי, בשמו של ראש הישיבה, תוארים גדולים על איש אחד, ואמר שאינו נכון שמעולם לא אמר את התוארים האלו, [הערת המערכת: מתנצלים על השגגה שיצאה מתחת ידינו, ואנו מתפללים שלא יצא שגגה ותקלה ממעשי ידינו].

וסיפר שפעם אחת היה ראש הישיבה ביבנאל אצל מוהרא"ש בסעודת שבת יחד עם המנהל ר' אברהם משה, והאיש ההוא גם רצה לבוא, ובסוף הזמינו אותו, והלחין שם שיר, והתרעם שמוהרא"ש מזמין רק אלו שיש להם כסף [כך היה לו נראה בשכלו...], ובאותה שבת שר ר' אהרן וועבערמאן אצל מוהרא"ש את השיר שהלחין אז ראש הישיבה [רבוננו של עולם איך בין אינגאנצן אליין...], ובשעת שירת

- דיבר על הדין שלא צריך פנים חדשות בשבת, כי שבת עצמה היא הפנים החדשות.
- ודיבר ראש הישיבה על ההתנגדות הגדולה שהיתה נגדו בישיבה הקודמת שהוא היה שם מנהל הישיבה, שהאש התחיל כברית מילה של החתן שמעון, מאחר שראה רב הקהילה שהבחורים הגיעו לברית מילה והם אוהבים את המנהל, ואחד המגידי שיעור התקשר לכל ההורים של הבחורים, ואמר להם: שיש כאן דבר תימה, הרי בדרך כלל המנהל צריך לריב עם הבחורים, ולמה כאן הבחורים אוהבים אותו, ועל כרחך שהמנהל אינו מסודר רח"ל, עפ"ל, ואמר שהברית היה אצל זקיננו הרה"ק מקארלסבורג זצ"ל, וזקיננו אמר לו ליתן את השם שמעון אחרי רשב"י.
- ואמר שבאותה תקופה, היתה התמדה גדולה באותה ישיבה, הבחורים התמידו ולמדו יום ולילה, למדו משניות בכל רגע פנוי, ודיבר על כמה מהתלמידים שהיו באותה תקופה, כשדיבר על אחד מהם שנעשה דיין ואינו מסתובב בהיכל הקודש, אמרו לראש הישיבה שבכל זאת כשדיברו לידו נגד ראש הישיבה אמר שאינו מקבל את הדברים, ומה שמספרים אינו נכון, ונהנה ראש הישיבה לשמוע שהוא אינו מקבל לשון הרע, ודיבר על אחד התלמידים שהיה אז, שהיה זך ונקי והיה חידוש גדול, וכשראש הישיבה דיבר שחייבים שיהיה לכל אחד צדיק [באותה תקופה לא דיבר ראש הישיבה להדיא על רבינו], הבין התלמיד מיד על מי הכוונה, והתחיל ללמוד ליקוטי מוהר"ן.
- ודיבר אודות מה שלמדו השבוע בירושלמי שכאשר קנה ר' עקיבא לאשתו, עיר של זהב, ביקשה אשת ר"ג מבעלה שגם לה יקנו כמו שקנה ר"ע לאשתו, אמר לה ר"ג וכי את עשית לי מה שעשתה רחל אשת ר"ע לר' עקיבא, והלא היא מכרה שערות ראשה כדי שר"ע יוכל ללמוד תורה, וביאר ראש הישיבה שהיא מכרה שערות ראשה לעשות ממנו פאות נכריות, ואמר שכל מה שזכתה היתה בגלל
- שהיא גילחה שערותיה כמבואר בזה"ק.
- ודיברו על מה שדיברו בליל שישי, על דברי הרש"י על הפסוק 'וימש חושך', שהיה חושך יותר מחשכו של לילה, שבלי צדיק וכלי אמונה יש חושך, ושאל את אחד מהתלמידים, האם אתה לא למדת כן את הפשט ברש"י?
- דיבר על המנהג בבית צאנו שרוקדים מצוה טאנץ בליל שבת שבע ברכות, ואכן כך עשה ראש הישיבה לאחר ברכת המזון. לאחר מכן אמר שילכו לישון כי רוצה בבוקר ליתן שיעור בסידור עת רצון.
- בשבת בבוקר אכן היה שיעור בסידור עת רצון, על הפיוט 'פתח אליהו', ואח"כ על הקטע 'לשם יחוד קוב"ה ושכינתיה', ושאל את האברכים אם יודעים מה הכוונה של מילים אלו, וכשלא ענו, אמר להם שאי אפשר לצעוק 'לשם יחוד', ולשפשף הידיים זו בזו, ולא להבין כלל מה שאומרים, ואמר שהכוונה בפשטות, שאני מתייחד עם הקב"ה בעת עשיית המצווה, בדחילו ורחימו, במורא ובאהבה להשי"ת.
- ודיבר על ענין התפילה והבקשות והעשייה, ואמר על כל המעשיות של תפילה, מלבד הישועה שנושעים בסוף, יש בזה הרבה ריוח, מהדיבור אל ד', ומהאמונה בד', כל דיבור וכל דיבור מגדיל את האמונה בהקב"ה, וזה ריווח גדול מאוד, ושאל את אחד האברכים על מה הוא מתפלל, וענה שהוא מתפלל על זה שהוא רוצה לקנות בית, ואמר לו ראש הישיבה, בעז"ה יהיה לך בית, אבל כעת אתה מרויח שאתה מדבר אל ד', ואתה מכניס את השי"ת בתוכך בכל פעם שאתה מדבר אליו, ואמר שאחד מתלמידי היכל הקודש התלונן למה מדברים שוב ושוב ממעשיות של תפילה, ולא מדברים מדברים רמים וגבוהים יותר, ואמר שאין דבר גבוה יותר מזה, כי הבקשה והתפילה אל ד' על כל דבר ודבר, מקרב את האדם להשי"ת, ומדבק את השי"ת אליו.
- וכשאחד התלונן שהילדים סתם מספרים

לשנה הוא רואה שרק נהיה יותר טוב בבית, בכח העצות של רבינו, ואמר שכל פעם שרואה שוב ושוב כמה חייו טובים בזכות העצות, נזעק מלבו: ש'כח מוהרא"ש.

• ודיבר על אודות מקום עבודה שאשה מנהלת את המקום העבודה, ועובדים שם אברכים, ושאל אברך אחד כמה כסף עושים שם, ואמר שעושים 1200 דולר לשבוע, ושאל ראש הישיבה, וכי בשביל 1200 דולר מוכנים להקריב את החיים בעולם הזה ובעולם הבא, מי צריך את העבודה כשיש חששות של מכשולים רח"ל, ואמר שאסור שיהיה כן, שאשה תהיה מנהלת על אברכים במקום העבודה, ודבר זה מריח ריח של ניאוף.

• ואמר לאחד האברכים, האם זה נכון שקשה לך לכסות הוצאות החודש, כי בלילה חלמתי שאתה מגיע לומר שקשה לך, ואני אף פעם לא חולם חלומות.

• בדרך לסעודה שלישית הפליא את אחד האברכים שאמר שהוא הולך כל יום לבית המדרש ברגלו, בלי הרכב, כדי שיוכל לדבר בזמן זה אל הקב"ה.

• בסעודה שלישית דיבר על הפסוק בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו, שקשה על זה וכי זה סיבה לבוא אל פרעה, והלא אדרבה אם הוא מכביד את לבו, הרי זה סיבה לא לבוא, ואמר שחלם הפשט בזה, על פי דברי רבינו בליקוטי מוהר"ן [חלק ב' סימן מ"ט], שיש מעלה גדולה שיש לאדם יצר הרע, כי אז יכול לעבוד את הבורא עם היצר, על ידי ההתגברות על היצר, כי אם אין יצר הרע לאדם איזה חשיבות יש לעבודתו, והפסוק מדבר לאנשים כמונו שיש לנו יצר הרע, ויש לנו פרעה בלב, ועליהם אומר הפסוק, כי אני הכבדתי את לבו, דדווקא למי שיש כבידות הלב יש מעלה בעבודתו, ואליו מנסים לבוא שוב ושוב, לדבר איתו מעבודת השם ומציווי הבורא.

• ואמר שלפעמים רואים אדם שהכל הולך לו

מעשיות של תפילה, שביקשו כך וכך ונושעו, מתי בדיוק ביקשו ומתי התפללו, ואמר ראש הישיבה שאף אם נאמר שהילדים לא התפללו ולא ביקשו, אבל כשמספרים כן, הדבר נכנס לראשם, ויודעים שמקבלים הכל בכח התפילה, ומעכשיו והלאה יבקשו מהשי"ת על כל דבר ודבר, דכן הדרך לחנך את הילדים, דהרי כעת הם פטורים מהמצוות, אבל מחנכים אותם לזה, ובסוף יכנס הדברים בלבם באמת, ואמר שכן הוא בענייני סיומים, שלפעמים יש ילדים שאומרים שסיימו לימוד פלוני ואולי לא למדו כלל, ואולי רק הביטו עם העיניים, ואעפ"כ יש לעשות איתם עסק גדול מהסיום, כי כמה כבר עולה חבילת צ"פס, אבל הדבר יכנס לראשו, החשיבות של לימוד התורה יחרט אצלו.

• ראש הישיבה התפלל שחרית לפני העמוד, וביקש רשות מהגבאים לקרוא בתורה, ואח"כ עלה למפטיר והתפלל מוסף לפני העמוד [אולי בגלל יומא דהילולא של מוהרא"ש שהיה בשבת לאחמ"כ].

• בעת סיפורי מעשיות סיפר המעשה של החיגר, שרבינו מספר שהחיגר זחל על הקרקע, ואכל עשב שוב ושוב, ובסוף מצא כרוב ומאוד היה שמח בזה, ולאחמ"כ מצא יהלום עם סגולות ומשם הגיעה ישועתו הגיע למדריגות גבוהות, ואמר ראש הישיבה שרואים מכאן, שכל הישועה הגיעה מזה ששמח שמחה יתירה עם הכרוב, והשמחה במה שיש לו אף אם זה רק כרוב, הביא אותו למדריגות גבוהות, בסוף אמר ראש הישיבה, שמעולם לא יצא פשט כזה יפה במעשה זו, ואמר שאפשר לשלב זאת עם המעשה שלומדים כעת בישיבה, על החכם והתם, שהתם היה שמח בנעליו עם ג' הפינות.

• ודיבר על ענין השלום בית, שכאן בהיכל הקודש השלום בית רק מתרבה יותר ויותר, ואמר שדיבר בבוקר עם אחד האברכים, ואמר לו, שהתחתן לפני כמה שנים, ובשנה ראשונה חשב שאין חיים יותר טובים מזה, אבל משנה

לקנא בעבודתו, אבל כשיש אחד שהכל קשה לו, והוא מלא בנסיונות, דווקא אליו יש לדבר שוב ושוב, ולחזקו ולעודדו שלא יפול.

בעבודת השם, הוא לומד ומתפלל, ועושה הכל מה שצריך ובהתלהבות דקדושה, ואמר שכנראה הוא בא לכאן רק לתקן איזה חוב שצריך לשלם מהגלגול הקודם, ואין מה
